ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

លេខ ១៧៥ សហវ.ប្រក

ប្រកាស

ស្តីពី

គោលការណ៍ និងនីតិវិធីគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទានដល់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត និងគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការកែសម្រួលនិងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាល នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/២៧ ចុះថ្ងៃទី២៦ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅ នៃធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០៥០៨/០១៦ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ជស/រកម/០៦៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីលក្ខន្តិកៈទូទៅនៃសហគ្រាសសាធារណៈ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១៩៩/១៣ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២៩៧/៩១ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីលក្ខន្តិកៈគតិយុត្តនៃគ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៣១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៥៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៩ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃមូលនិធិទ្រទ្រង់និងអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្ម
- បានឃើញសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាលលេខ ៤២ សសរ ចុះថ្ងៃទី១១ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០១៤ ស្តីពីការបង្កើតគណៈកម្មាធិការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១០៨១ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្មនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញប្រកាសលេខ ១៥០០ សហវ.ប្រក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំនិងការប្រព្រឹត្តទៅនៃនាយកដ្ឋាននិងអង្គភាពក្រោមឱវាទអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- តាមការចាំបាច់របស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ

សម្រេច

ជំពូកទី១

បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

ប្រការ១.-

ប្រកាសនេះ មានគោលបំណងធានាប្រសិទ្ធភាព ស័ក្តិសិទ្ធភាព តម្លាភាព និងគណនេយ្យភាពក្នុងការគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទាន។

ប្រការ២.-

ប្រកាសនេះ មានគោលដៅកំណត់គោលការណ៍និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ឥណទាន ការគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទាន សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ឥណទាយិក និងយន្តការដោះស្រាយវិវាទពាក់ព័ន្ធការផ្តល់ឥណទាន។

ប្រការ៣.-

ប្រកាសនេះ មានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះការផ្តល់ឥណទាននៅក្នុងប្រទេស ដល់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលបម្រើឱ្យគោលនយោបាយអាទិភាពរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ក្នុងគោលដៅជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច-សង្គមកម្ពុជា ដោយអនុលោមតាមមាត្រា២២ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ១៣១ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងបំណុលសាធារណៈ។

ប្រកាសនេះ មិនមានវិសាលភាពគ្របដណ្តប់លើប្រតិបត្តិការនៃមូលនិធិទ្រទ្រង់និងអភិវឌ្ឍវិស័យកសិកម្មទេ។

ប្រការ៤.-

និយមន័យនៃវាក្យស័ព្ទនៃប្រកាសនេះ ត្រូវបានកំណត់ក្នុងសទ្ទានុក្រមដែលជាឧបសម្ព័ន្ធ នៃប្រកាសនេះ។

ជំពូកទី២

គោលការណ៍ លក្ខខណ្ឌ និងនីតិវិធីនៃការផ្តល់ឥណទាន

ប្រការ៥.-

ការផ្តល់ឥណទាន ត្រូវគោរពតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម÷

- សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានលើកម្មវិធី ឬគម្រោង ក្នុងកម្មវិធីវិនិយោគសាធារណៈដែលមានផលិតភាពសេដ្ឋកិច្ចខ្ពស់ វិស័យអាទិភាពផ្សេងទៀតរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ឬតាមការសម្រេចជាយថាហេតុរបស់នាយករដ្ឋមន្ត្រី
- សម្រាប់ហិរញ្ញប្បទានលើកម្មវិធី ឬគម្រោង ដែលត្រូវបានវាយតម្លៃហានិភ័យរួចរាល់
- ទំហំឥណទាន ត្រូវស្ថិតក្នុងកម្រិតកំណត់របស់ច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ
- ត្រូវគិតការប្រាក់ និងកម្រៃពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត។

ប្រការ៦.-

សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ ឬនីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ដែលស្នើសុំឥណទានពីរដ្ឋ ត្រូវរៀបចំឯកសារស្នើសុំមកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាមរយៈក្រសួងអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេស។

គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុដែលស្នើសុំឥណទានពីរដ្ឋ ត្រូវរៀបចំឯកសារស្នើសុំដោយផ្ទាល់មកក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។ បន្ទាប់ពីទទួលបានឯកសារស្នើសុំ ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវពិគ្រោះយោបល់ជាមួយធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា។

សំណើសុំឥណទានពីរដ្ឋ ត្រូវមានឯកសារ និងព័ត៌មាន ដូចខាងក្រោម÷

- លិខិតស្នើសុំឥណទានពីរដ្ឋជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- លិខិតបទដ្ឋានគតិយុត្តបង្កើតសហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬអាជ្ញាប័ណ្ណអាជីវកម្មគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- លក្ខន្តិកៈរបស់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬ គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុដែលត្រូវបានធ្វើសវនកម្មដោយសវនកររងករាជ្យ ក្នុងការិយបរិច្ឆេទ ០៣(បី) ឆ្នាំចុងក្រោយ។
- ផែនការអាជីវកម្ម ដែលត្រូវមានព័ត៌មានចាំបាច់មួយចំនួន រួមមាន÷ ការសិក្សាសមិទ្ធលទ្ធភាពនៃកម្មវិធី ឬគម្រោងប្រភពទុនវិនិយោគ និងលទ្ធភាពសង
- ឯកសារនិងព័ត៌មានផ្សេងទៀត តាមការចាំបាច់។

ប្រការ៧.-

ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ នៃថ្ងៃធ្វើការ គិតចាប់ពីថ្ងៃទទួលបានឯកសារស្នើសុំឥណទានដែលបានបំពេញលក្ខខណ្ឌគ្រប់គ្រាន់និងត្រឹមត្រូវ ដើម្បីពិនិត្យនិងអនុម័ត ឬរៀបចំរបាយការណ៍ដាក់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលដើម្បីសុំការអនុម័ត ស្របតាមបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន។

ប្រការ៨.-

លក្ខខណ្ឌឥណទាននីមួយៗ ត្រូវសម្រេចដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

អត្រាការប្រាក់ដែលត្រូវគិតពីឥណទាយិក ត្រូវផ្អែកតាមគោលការណ៍ ដូចខាងក្រោម÷

- ក្នុងករណីផ្តល់ឥណទានដោយប្រើថវិការដ្ឋ៖ ត្រូវយកអត្រាការប្រាក់ខ្ពស់បំផុតដែលរដ្ឋខ្ចីពីគេចុងក្រោយ បូកបន្ថែម កម្រិតហានិភ័យរូបិយប័ណ្ណ និងកម្រិតហានិភ័យឥណទាន ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ព្រមទាំងកម្រៃសេវា ចំនួន ០,១៥% និងផលប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ ក្នុងចន្លោះពី ០,៥០% ដល់ ១,៥០%។
- ក្នុងករណីផ្តល់ឥណទានដោយប្រើហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍៖ ត្រូវយកអត្រាការប្រាក់នៃកិច្ចព្រមព្រៀងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលនិងដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ បូកបន្ថែម កម្រិតហានិភ័យរូបិយប័ណ្ណ និងកម្រិតហានិភ័យឥណទាន ទៅតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង, កម្រិតហានិភ័យឥណប្រតិទាន ដែលមានអត្រាអប្បបរមា ០,២៥% ព្រមទាំងកម្រៃសេវាចំនួន ០,១៥% និងផលប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ ក្នុងចន្លោះពី ០,៥០% ដល់ ១,៥០%។

ប្រការ៩.-

អគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវរៀបចំសេចក្តីព្រាងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត ព្រមទាំងដឹកនាំការចរចាជាមួយសហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដោយមានការចូលរួមពីតំណាងក្រសួងអាណាព្យាបាលបច្ចេកទេស ឬធនាគារជាតិនៃកម្ពុជា និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ។

ប្រការ១០.-

ស្ថិតក្រោមកម្រិតកំណត់នៃច្បាប់ហិរញ្ញវត្ថុ និងស្ថិតក្រោមអំណាចនាយករដ្ឋមន្ត្រី មានតែរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុតែមួយគត់ ដែលមានសិទ្ធិចុះហត្ថលេខាលើកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន ជាមួយតំណាងស្របច្បាប់របស់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ អាចធ្វើប្រតិភូកម្មសិទ្ធិចុះហត្ថលេខានេះ តាមលិខិតជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បន្ទាប់ពីមានការអនុញ្ញាតពីនាយករដ្ឋមន្ត្រី។

ជំពូកទី៣
ការគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទាន

ប្រការ១១.-

អគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ បំពេញមុខងារជាសេនាធិការឱ្យក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុលើការគ្រប់គ្រងការផ្តល់ឥណទាន ដោយមានភារកិច្ច ដូចតទៅ៖

- គ្រោងឥណទានថវិកាសម្រាប់ការផ្តល់ឥណទាន និងឥណទានថវិកាត្រៀមបម្រុង ដោយគោរពតាមប្រតិទិននៃការរៀបចំថវិកា ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣៩ នៃច្បាប់ស្តីពីប្រព័ន្ធហិរញ្ញវត្ថុសាធារណៈ
- កត់ត្រារាល់ប្រតិបត្តិការនៃការផ្តល់ឥណទាន
- គ្រប់គ្រង និងរក្សាទុករាល់កិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន និងឯកសារពាក់ព័ន្ធ
- តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យទំហំឥណទានសរុបដែលរដ្ឋបានចុះកិច្ចព្រមព្រៀងផ្តល់ឥណទានក្នុងឆ្នាំនីមួយៗ និងទំហំឥណទានសរុបដែលគេនៅជំពាក់ ដើម្បីជាមូលដ្ឋានក្នុងការគ្រប់គ្រងទំហំឥណទានទាំងនោះឱ្យស្ថិតក្នុងកម្រិតកំណត់របស់ច្បាប់ ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំ ព្រមទាំងស្ថិតក្នុងកម្រិតសមស្របដែលស្ថានភាពថវិកានិងសេដ្ឋកិច្ចជាតិអាចទ្រាំទ្របាន
- តាមដាន និងត្រួតពិនិត្យការអនុវត្តកម្មវិធី ឬគម្រោងវិនិយោគដែលទទួលបានឥណទានពីរដ្ឋ ដែលអនុវត្ត

ដោយសហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ

- ពិនិត្យ និងលើកសំណើដំណោះស្រាយ ចំពោះបញ្ហានានាពាក់ព័ន្ធការអនុវត្តកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទានជូនរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុពិនិត្យនិងសម្រេច ជាពិសេសក្នុងករណីដែលមានសញ្ញាណាមួយបង្ហាញថា សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុអនុវត្តកម្មវិធី ឬគម្រោងវិនិយោគ ដោយមិនស្របតាមកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន។

ប្រការ១២.-

ទម្រង់នៃរបាយការណ៍ស្តីពីលទ្ធផលនៃការវាយតម្លៃសំណើកម្មវិធី ឬគម្រោងវិនិយោគ, ទម្រង់ព័ត៌មានស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន, ទម្រង់នៃរបាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តកម្មវិធី ឬគម្រោងប្រចាំត្រីមាស និងគំរូកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន ត្រូវកំណត់ដោយរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ជំពូកទី៤

សិទ្ធិនិងកាតព្វកិច្ចរបស់ឥណទាយិក

ប្រការ១៣.-

ឥណទាយិកមានកាតព្វកិច្ចទូទាត់សេវាបំណុលជូនរដ្ឋ តាមលក្ខខណ្ឌដូចមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន។

ក្នុងករណីឥណទាយិកមិនបានទូទាត់សេវាបំណុលជូនរដ្ឋតាមកាលវសាន ឥណទាយិកត្រូវទទួលរងពិន័យ ដូចមានចែងក្នុងកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន។

ប្រការ១៤.-

ឥណទាយិកត្រូវផ្តល់ជូន អគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ នូវរបាយការណ៍ ដូចខាងក្រោម÷

- របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំត្រីមាស ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីដំណាច់ត្រីមាសនីមួយៗ
- របាយការណ៍វឌ្ឍនភាពនៃការអនុវត្តកម្មវិធី ឬគម្រោងប្រចាំត្រីមាស ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ បន្ទាប់ពីដំណាច់ត្រីមាសនីមួយៗ
- របាយការណ៍ហិរញ្ញវត្ថុប្រចាំឆ្នាំដែលបានធ្វើសវនកម្មដោយសវនករឯករាជ្យ ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងយូរ ០៦ (ប្រាំមួយ) ខែ បន្ទាប់ពីដំណាច់ឆ្នាំថវិកា
- របាយការណ៍ពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀត តាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ។

ប្រការ១៥.-

ការផ្ទេរឥណទានពីឥណទាយិកទៅឱ្យអនុប្បទានិក ពុំត្រូវបានអនុញ្ញាតឡើយ។

ប្រការ១៦.-

រាល់ការស្នើសុំកែប្រែលក្ខខណ្ឌឥណទាន ត្រូវធ្វើឱ្យបានមុនពេលផុតកំណត់នៃឥណប្រតិទាន។

ជំពូកទី៥

ការដោះស្រាយវិវាទ

ប្រការ១៧.-

វិវាទដែលកើតចេញពីកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន ត្រូវដោះស្រាយក្នុងក្របខ័ណ្ឌនៃក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្មនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ តាមសំណើនិងអនុសាសន៍លើដំណោះស្រាយរបស់លេខាធិការដ្ឋាន ក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្ម។

វិវាទដែលកើតចេញពីកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន សំដៅដល់វិវាទដែលកើតចេញពីការបង្កើត ការបកស្រាយ ការអនុវត្ត ការកែប្រែ ឬ ការរំលត់កាតព្វកិច្ចនៃកិច្ចព្រមព្រៀងនេះ។

ប្រការ១៨.-

ឥណទាយិកដែលមិនយល់ព្រមតាមសេចក្តីសម្រេចរបស់ក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្ម នៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ មានសិទ្ធិប្តឹងអំពីសេចក្តីសម្រេចនេះ ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ទៅតុលាការមានសមត្ថកិច្ចនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ដើម្បីការពារសេចក្តីសម្រេចលើវិវាទដែលកើតចេញពីកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន នៅចំពោះមុខស្ថាប័នតុលាការ ក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្មនៃក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវចាត់តំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលមានសមាសភាពពីអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្ម និងអគ្គនាយកដ្ឋានពាក់ព័ន្ធ តាមសំណើរបស់លេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សានីតិកម្ម។

ជំពូកទី៦

អវសានប្បញ្ញត្តិ

ប្រការ១៩.-

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងប្រកាសនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

ប្រការ២០.-

នាយកខុទ្ទកាល័យ អគ្គលេខាធិការ អគ្គនាយកនៃអគ្គនាយកដ្ឋានថវិកា អគ្គនាយកនៃគ្រប់អគ្គនាយកដ្ឋាន អគ្គាធិការនៃអគ្គាធិការដ្ឋាន និងប្រធានគ្រប់អង្គភាពក្រោមឱវាទក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តប្រកាសនេះ តាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី៣០ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥

បណ្ឌិត. អ៊ុន ព័ន្ធមុនីរ័ត្ន

កន្លែងទទួល÷

- ទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម/លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- គ្រប់ក្រសួង ស្ថាប័ន
- សាលារាជធានី ខេត្ត
- ដូចប្រការ២០
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធ - សទ្ទានុក្រម

****

កាលាវសាន (Due Date) សំដៅដល់កាលបរិច្ឆេទកំណត់ក្នុងការទូទាត់សេវាបំណុល។

ការសិក្សាសមិទ្ធលទ្ធភាព (Feasibility Study) សំដៅដល់ការវិភាគ និងការវាយតម្លៃទៅលើសំណើកម្មវិធី ឬគម្រោង ដោយពិនិត្យទៅលើកត្តានានាជាអាទិ៍÷ ទិដ្ឋភាពច្បាប់, លក្ខណៈបច្ចេកទេស, ស្ថានភាពហិរញ្ញវត្ថុ, និងផលចំណេញផ្ទៃក្នុងសេដ្ឋកិច្ច។

ការផ្តល់ឥណទាន (Lending and On-lending) សំដៅដល់ការឱ្យប្រាក់ដល់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈ នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ខ្ចី ដោយប្រើថវិការដ្ឋ ឬហិរញ្ញប្បទានពីដៃគូអភិវឌ្ឍន៍ ក្នុងគោលបំណងជំរុញកិច្ចអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច- សង្គម។

គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ (Banking and Financial Institutions) សំដៅដល់គ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលស្ថិតក្រោមវិសាលភាពនៃច្បាប់ស្តីពីគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើដោយព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១៩៩/១៣ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ១៩៩៩។

ប្រភពទុនវិនិយោគ (Capital Sources) សំដៅដល់ដើមទុន និងបំណុល។

សហគ្រាសសាធារណៈ (Public Enterprise) សំដៅដល់សហគ្រាសដែលមានដើមទុនទាំងអស់ ឬភាគច្រើនជារបស់រដ្ឋ។ សហគ្រាសសាធារណៈមានបេសកកម្មបង្កលក្ខណៈដល់ការអភិវឌ្ឍសេដ្ឋកិច្ច និងសង្គមកិច្ច ជាអាទិ៍ក្នុងការបង្កើនតម្លៃធនធានធម្មជាតិនិងការបង្កើតអាជីព។

សេវាបំណុល (Debt Service) សំដៅដល់ការទូទាត់ប្រាក់ដើម ការប្រាក់ និងកម្រៃពាក់ព័ន្ធផ្សេងទៀតនៃកាតព្វកិច្ចបំណុល។

ហានិភ័យរូបិយប័ណ្ណ (Currency Risk) សំដៅដល់ហានិភ័យដែលកើតឡើងដោយសារបម្រែបម្រួលអត្រាប្តូរប្រាក់រវាងរូបិយវត្ថុជាតិនិងរូបិយប័ណ្ណបំណុល ឬរវាងដុល្លារអាមេរិកនិងរូបិយប័ណ្ណបំណុល (ក្នុងបរិការណ៍នៃសេដ្ឋកិច្ចកម្ពុជាបច្ចុប្បន្ន) ហើយដែលធ្វើឱ្យប៉ះពាល់ដល់ទំហំនៃបន្ទុកសេវាបំណុល។

ហានិភ័យឥណទាន (Credit Risk) សំដៅដល់ហានិភ័យដែលកើតឡើងដោយសារឥណទាយិកខកខាន ឬមិនមានលទ្ធភាពក្នុងការទូទាត់សេវាបំណុល។

អនុប្បទានិក (Transferee) សំដៅដល់នីតិបុគ្គលដែលទទួលសិទ្ធិ និងកាតព្វកិច្ចបន្តពីឥណទាយិកដែលជាភាគីនៃកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន។

ឥណទាយិក (Debtor) សំដៅដល់សហគ្រាសសាធារណៈ គ្រឹះស្ថានសាធារណៈរដ្ឋបាល នីតិបុគ្គលសាធារណៈដទៃទៀត ឬគ្រឹះស្ថានធនាគារនិងហិរញ្ញវត្ថុ ដែលទទួលបានឥណទានពីរដ្ឋ។

ឥណប្រតិទាន (Maturity) សំដៅដល់រយៈពេលត្រូវសងបំណុលសរុប ដោយគិតចាប់ពីពេលដែលកិច្ចព្រមព្រៀងបំណុល កិច្ចព្រមព្រៀងឥណទាន ឬកិច្ចព្រមព្រៀងស្តីពីការផ្តល់ឥណទាន ចូលជាធរមាន រហូតដល់បំណុលត្រូវបានសងអស់។ ឥណប្រតិទានស្មើនឹងរយៈពេលអនុគ្រោះ បូកនឹងរយៈពេលសងប្រាក់ដើម។